Európsky parlament
2024-2029

PRIJATÉ TEXTY

P10_TA(2026)0203

Boj proti nadnárodnej represii – smerom k stratégii EÚ na ochranu suverenity a demokratických hodnôt Európy

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 16. júna 2026 o boji proti nadnárodnej represii – smerom k stratégii EÚ na ochranu suverenity a demokratických hodnôt Európy (2025/2179(INI))

Európsky parlament,

– so zreteľom na článok 2 Zmluvy o Európskej únii, v ktorom sú zakotvené základné hodnoty EÚ, a to ľudská dôstojnosť, sloboda, demokracia, rovnosť, právny štát a dodržiavanie ľudských práv,

– so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej články 3 a 21,

– so zreteľom na narastajúce nadnárodné represie a na zodpovednosť členských štátov chrániť všetkých ľudí s pobytom na ich území,

– so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv,

– so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie,

– so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, najmä na jej články 83 a 215,

– so zreteľom na Deklaráciu OSN o ochrancoch ľudských práv z roku 1998,

– so zreteľom na rezolúcie Rady OSN pre ľudské práva zo 4. apríla 2025 s názvom Obhajcovia ľudských práv a nové a vznikajúce technológie: ochrana obhajcov ľudských práv vrátane obhajkýň ľudských práv v digitálnom veku (Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age) a z 1. júla 2025 s názvom Priestor občianskej spoločnosti (Civil society space),

– so zreteľom na stručný prehľad Úradu vysokého komisára OSN pre

ľudské práva o nadnárodných represiách[1] uverejnený 18. júna 2025,

– so zreteľom na vyhlásenie vysokého komisára OSN pre ľudské práva z 13. januára 2025 o zlepšení ochrany obhajcov ľudských práv,

– so zreteľom na výročnú správu vysokého komisára OSN pre ľudské práva a správy úradu vysokého komisára a generálneho tajomníka s názvom A/HRC/60/62: Spolupráca s Organizáciou Spojených národov, jej predstaviteľmi a mechanizmami v oblasti ľudských práv – správa generálneho tajomníka (A/HRC/60/62: Cooperation with the United Nations, its representatives and mechanisms in the field of human rights - Report of the Secretary General) zo septembra 2025,

– so zreteľom na Hlavné zásady v oblasti podnikania a ľudských práv: vykonávanie rámca OSN „chrániť, rešpektovať a napravať“ schválené v rezolúcii Rady OSN pre ľudské práva 17/4 zo 16. júna 2011,

– so zreteľom na vyhlásenie skupiny nezávislých odborníkov OSN na ľudské práva, v ktorom vyjadrili znepokojenie nad šírením súdnych procesov v neprítomnosti v Bielorusku, uverejnené 22. januára 2025,

– so zreteľom na predbežné preskúmanie situácie v Litovskej republike/Bieloruskej republike, ktoré vykonal Úrad prokurátora Medzinárodného trestného súdu (ICC-01/24-1),

– so zreteľom na usmernenia EÚ o ochrancoch ľudských práv prijaté v júni 2004 a aktualizované v roku 2008 a na svoje uznesenie zo 16. marca 2023 o usmerneniach EÚ o ochrancoch ľudských práv[2],

– so zreteľom na závery Rady z 27. januára 2025 o prioritách EÚ na fórach OSN zaoberajúcich sa ľudskými právami v roku 2025,

– so zreteľom na závery Rady z 30. januára 2026 o prioritách EÚ na fórach OSN pre ľudské práva v roku 2026,

– so zreteľom na akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu na roky 2020 – 2024, ktorý bol predĺžený do roku 2027,

– so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách)[3],

– so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1760 z 13. júna 2024 o náležitej starostlivosti podnikov v

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 Ú. v. EÚ C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

3 Ú. v. EÚ L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

oblasti udržateľnosti a o zmene smernice (EÚ) 2019/1937 a nariadenia (EÚ) 2023/2859[4] (smernica o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti),

– so zreteľom na výročné správy EÚ o ľudských právach a demokracii vo svete za rok 2024 a za rok 2025,

– so zreteľom na oznámenie Komisie z 12. novembra 2025 s názvom Stratégia EÚ pre občiansku spoločnosť (COM(2025)0790),

– so zreteľom na svoje odporúčanie z 15. júna 2023 Rade a Komisii v nadväznosti na vyšetrovanie údajného porušenia práva Únie a nesprávneho úradného postupu pri jeho uplatňovaní v súvislosti s používaním softvéru Pegasus a rovnocenného špionážneho softvéru[5],

– so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie a vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku z 12. novembra 2025 s názvom Európsky štít na ochranu demokracie: opora silných a odolných demokracií (JOIN(2025)0791),

– so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie a vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku z 5. júna 2025 s názvom Medzinárodná digitálna stratégia pre Európsku úniu (JOIN(2025)0140),

– so zreteľom na svoje uznesenie z 13. novembra 2025 o riešení problému nadnárodných represií voči obhajcom ľudských práv[6],

– so zreteľom na svoje uznesenie z 21. januára 2026 o riešení beztrestnosti prostredníctvom sankcií EÚ vrátane globálneho sankčného režimu EÚ v oblasti ľudských práv (tzv. Magnitského zákona EÚ)[7],

– so zreteľom na svoje uznesenie z 9. marca 2022 o zahraničnom zasahovaní do všetkých demokratických procesov v Európskej únii vrátane dezinformácií[8],

– so zreteľom na svoje uznesenie z 1. júna 2023 o zahraničnom zasahovaní do všetkých demokratických procesov v Európskej únii vrátane dezinformácií[9],

---

4 Ú. v. EÚ L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.
5 Ú. v. EÚ C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
6 Prijaté texty, P10_TA(2025)0258.
7 Prijaté texty, P10_TA(2026)0015.
8 Ú. v. EÚ C 347, 9.9.2022, s. 61.
9 Ú. v. EÚ C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

– so zreteľom na prácu svojho Osobitného výboru pre európsky štít na obranu demokracie,

– so zreteľom na stanovy Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (ICPO-Interpol), najmä článok 2, v ktorom sa od organizácie vyžaduje, aby konala v duchu Všeobecnej deklarácie ľudských práv,

– so zreteľom na vyhlásenie vedúcich predstaviteľov skupiny G7 o nadnárodných represiách zo 17. júna 2025 a na dialóg viacerých zainteresovaných strán skupiny G7 o nadnárodných represiách z februára 2025,

– so zreteľom na komuniké zo zasadnutia ministrov zahraničných vecí skupiny G7 z 19. apríla 2024 o riešení globálnych výziev, podpore partnerstiev,

– so zreteľom na rezolúciu 2509 (2023) a odporúčanie 2257 (2023) Parlamentného zhromaždenia Rady Európy s názvom Nadnárodné represie ako rastúca hrozba pre právny štát a ľudské práva,

– so zreteľom na štúdiu generálneho riaditeľstva pre vonkajšie politiky Únie z júna 2025 s názvom Nadnárodné represie voči obhajcom ľudských práv: vplyv na občiansky priestor a zodpovednosť hostiteľských štátov[10],

– so zreteľom na štúdiu generálneho riaditeľstva pre vonkajšie politiky Únie z januára 2026 s názvom Páchatelia a metódy nadnárodnej represie a možné protistratégie[11],

– so zreteľom na siedmu správu zo zasadnutia Spoločného výboru parlamentu Spojeného kráľovstva pre ľudské práva 2024 – 2025 s názvom Nadnárodná represia v Spojenom kráľovstve (Transnational repression in the UK),

– so zreteľom na výročnú správu, ktorú uverejnilo nemecké spolkové ministerstvo vnútra v júni 2025 s názvom Správa o ochrane ústavy za rok 2024 (Verfassungsschutzbericht 2024),

---

10 Európsky parlament, generálne riaditeľstvo pre vonkajšie politiky Únie, oddelenie analýzy a podpory vonkajších politík, Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states, august 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

11 Európsky parlament, generálne riaditeľstvo pre vonkajšie politiky Únie, oddelenie analýzy a podpory vonkajších politík, Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter-strategies, január 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

– so zreteľom na článok 55 rokovacieho poriadku,

– so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A10-0142/2026),

A. keďže nadnárodná represia je zámernou, systematickou, cielenou a represívnou praxou, pri ktorej režimy alebo ich zástupcovia prekračujú hranice a páchajú činy mimo svojej územnej právomoci s cieľom zastrašovať, ohrozovať, umlčať, vyvíjať nátlak, kontrolovať alebo akýmkoľvek iným spôsobom poškodzovať jednotlivcov alebo skupiny s pobytom v zahraničí alebo rodinných príslušníkov či ich podporné siete využívaním širokej škály fyzických, psychologických, digitálnych, právnych, administratívnych a iných prostriedkov v rozpore so základnými právami; keďže medzi terče nadnárodnej represie patria tisíce prodemokratických osobností, ktoré boli nútené utiecť zo svojich krajín pôvodu v dôsledku domácej represie;

B. keďže EÚ je založená na hodnotách rešpektovania ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, zásad právneho štátu a dodržiavania ľudských práv;

C. keďže nadnárodná represia oslabuje tieto základné hodnoty, prispieva k manipulácii verejnej diskusie a porušuje základné práva a medzinárodné právo, ako aj zvrchovanosť a bezpečnosť EÚ a členských štátov; keďže nárast porušovania ľudských práv v krajinách pôvodu často sprevádza zvýšenie nadnárodnej represívnej činnosti v zahraničí;

D. keďže nadnárodná represia páchaná na území členských štátov EÚ je súčasťou širšej stratégie zahraničného zasahovania zameranej na oslabenie demokratických inštitúcií a spoločností a priamo zasahuje do vnútorného demokratického priestoru Únie tým, že umlčuje hlasy, rozdeľuje komunity a vyvoláva strach a autocenzúru, pričom zároveň oslabuje vonkajšiu činnosť EÚ obmedzovaním možnosti jednotlivcov s pobytom v EÚ zasadzovať sa za demokraciu, ľudské práva a zodpovednosť v tretích krajinách;

E. keďže nadnárodná represia môže predstavovať zločin proti ľudskosti v zmysle článku 7 písm. h)[12] Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu, a to s ohľadom na systematický a rozsiahly charakter takýchto činov;

F. keďže všetky osoby s pobytom v EÚ bez ohľadu na svoj etnický alebo národnostný pôvod požívajú rovnaké práva a ochranu podľa právnych predpisov EÚ vrátane tých, ktoré zaručuje Charta základných práv Európskej únie; keďže príslušné vnútroštátne orgány a orgány EÚ musia chrániť a dodržiavať individuálne práva všetkých osôb s pobytom v EÚ; keďže nadnárodná represia si vyžaduje špecifické reakcie zamerané na obete s cieľom odstrániť existujúce medzery v

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

ochrane; keďže ak sa bude k nadnárodnej represii pristupovať primárne ako k otázke bezpečnosti alebo zahraničného zasahovania, hrozí, že sa zastrú jej ďalšie rozmery, obmedzí sa účinnosť reakcie a osoby a komunity postihnuté nadnárodnou represiou nebudú dostatočne chránené;

G. keďže zahraniční aktéri vykonávali nadnárodnú represiu proti jednotlivcom a skupinám s pobytom v členských štátoch EÚ; keďže členské štáty sú postihnuté nadnárodnou represiou v rôznej miere a vykazujú rôznu úroveň informovanosti, inštitucionálnej pripravenosti a dostupnosti ochranných mechanizmov; keďže páchatelia pôsobia cezhranične a využívajú tieto rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi a inštitucionálnymi rámcami, čím znižujú účinnosť izolovaných vnútroštátnych reakcií;

H. keďže nadnárodná represia zasahuje do viacerých oblastí politiky, a preto si vyžaduje dodatočnú koordináciu; keďže taktika nadnárodnej represie často využíva šedé zóny medzi agentúrami a oddeleniami;

I. keďže členské štáty zohrávajú zásadnú úlohu pri predchádzaní činom nadnárodnej represie, ich vyšetrovaní a reakcii na ne; keďže roztrieštené vnútroštátne prístupy a nedostatočná koordinácia medzi členskými štátmi oslabujú schopnosť EÚ účinne a dôsledne identifikovať nadnárodnú represiu, predchádzať jej a bojovať proti nej a nepostačujú na zohľadnenie jej cezhraničnej povahy; keďže takáto roztrieštenosť môže v praxi zhoršovať neistotu postihnutých jednotlivcov a komunít, a to aj tým, že zvyšuje ich vystavenie, viditeľnosť alebo zraniteľnosť voči nátlaku zo strany štátov pôvodu; keďže intenzívnejšia koordinácia na úrovni EÚ by mala podporovať a dopĺňať právomoci členských štátov v oblasti národnej bezpečnosti;

J. keďže údaje zozbierané za posledné desaťročie naznačujú neustály nárast rozsahu, geografického dosahu a sofistikovanosti nadnárodnej represie; keďže počet a typy aktérov zapojených do nadnárodnej represie sa rozšírili aj v dôsledku zadávania represie zástupným aktérom, ako sú siete organizovanej trestnej činnosti, bývalí spravodajskí dôstojníci a kybernetickí aktéri, a to aj v rámci členských štátov EÚ, čím sa zvýšila popierateľnosť, komplikuje sa pripisovanie zodpovednosti a oslabuje sa zodpovednosť;

K. keďže nadnárodná represia často využíva bežné fungovanie administratívnych, finančných a migračných systémov hostiteľského štátu vrátane finančných kontrol zameraných na dodržiavanie predpisov, prísnych požiadaviek na dokumentáciu a roztrieštených postupov pri spracovaní údajov; keďže v dôsledku toho hrozí, že štruktúry inštitúcií a členských štátov EÚ budú zneužité páchateľmi, a to aj bez úmyslu alebo priamej spolupráce so štátmi uplatňujúcimi represie; keďže riešenie nadnárodnej represie si preto vyžaduje kontrolu vnútorných postupov EÚ a vnútroštátnych postupov, aby sa zabránilo ich zneužívaniu na represívne účely;

L. keďže jednotlivci a komunity, na ktoré sa nadnárodná represia zameriava, sú zároveň kľúčovými aktérmi, ktorí ako prví reagujú na takéto činy a majú jedinečné znalosti represívnych taktík, sietí zástupných aktérov a vyvíjajúcich sa rizikových vzorcov; keďže preto má zmysluplné zapojenie postihnutých komunít zásadný význam pre účinnú prevenciu, včasné varovanie a rozvoj trvalých protistratégií;

M. keďže nadnárodná represia má závažný a trvalý vplyv na obhajcov ľudských práv, novinárov, právnikov a politických aktivistov, ako aj na ich rodinných príslušníkov;

N. keďže nadnárodná represia sa často nesprávne charakterizuje ako séria izolovaných incidentov, a nie ako trvalá stratégia zameraná na celé komunity; keďže absencia fyzického násilia alebo zjavného obťažovania by sa nemala stotožňovať s bezpečnosťou alebo slobodou, pretože zamýšľaným výsledkom nadnárodnej represie je často umlčanie, strach, trauma a rozdeľovanie; keďže tieto kumulatívne účinky nadnárodnej represie si vyžadujú nielen okamžitú ochranu, ale aj prístup k účinným prostriedkom nápravy a odškodneniu; keďže aj v prípade, že obete zvíťazia, odškodnenie je často symbolické, oneskorené alebo nevymáhané;

O. keďže nadnárodná represia ovplyvňuje jednotlivcov odlišne v závislosti od ich rodu, sexuálnej orientácie, rasového, etnického alebo náboženského pôvodu a sociálno-ekonomického postavenia; keďže prelínajúce sa formy diskriminácie a štrukturálne nerovnosti v krajinách pôvodu aj hostiteľských štátoch môžu zvýšiť negatívne účinky nadnárodnej represie; keďže ženy čelia osobitným formám nadnárodnej represie, ktoré sa môžu prejavovať sexualizovanými a sexistickými digitálnymi útokmi zameranými na ich identitu, ktorých cieľom je zastrašiť ich, zdiskreditovať a odradiť od aktivizmu, čo odráža širší model rodovo motivovaného online zneužívania a obťažovania, a keďže LGBTIQ+ osoby sú takisto neúmerne terčom útokov;

Trendy, formy a metódy nadnárodnej represie

P. keďže nadnárodná represia, hoci ako taká nie je nová, predstavuje vyvíjajúci sa jav, ku ktorému dochádza v náročnom kontexte poznačenom zhoršovaním ľudských práv, obmedzovaním základných slobôd a občianskeho priestoru a čoraz asertívnejším správaním niektorých autoritárskych režimov;

Q. keďže fyzické formy nadnárodnej represie zahŕňajú cielené zabíjanie, únosy, násilie, nútené návraty, nútené zmiznutia, deportácie a útoky na majetok; keďže organizácia Freedom House zaznamenala v rokoch 2014 až 2025 v 107 cieľových krajinách 1 375 priamych fyzických incidentov;

R. keďže je známe, že niektoré režimy používajú vyhrážky alebo platia spolupracovníkov na nahrávanie účastníkov verejných protestov

alebo špehovanie disidentov v rámci EÚ, čím priamo ovplyvňujú uplatňovanie základných práv;

S. keďže autoritárske režimy v digitálnom veku rozvíjajú čoraz sofistikovanejšie spôsobilosti na vykonávanie digitálnej nadnárodnej represie; keďže digitálna nadnárodná represia zahŕňa obťažovanie na internete, priame hrozby, doxxing, hackerské útoky, kybernetické útoky, dezinformačné kampane, očierňujúce operácie a podnecovanie k nenávisti voči disidentom v krajinách ich pobytu, a to aj prostredníctvom využívania umelej inteligencie, a nasadzovanie špionážneho softvéru a iných technológií sledovania na monitorovanie, profilovanie, zastrašovanie alebo umlčanie jednotlivcov v zahraničí, čo je prepojené s tradičnými metódami nadnárodnej represie; keďže takéto praktiky je často ťažké niekomu pripísať a zvyčajne neprekračujú tradičné hranice trestnosti; keďže tieto praktiky sú obzvlášť škodlivé, pretože internetové platformy a digitálne médiá môžu byť veľmi dôležité, a to osobne aj profesionálne, pre jednotlivcov, ktorí boli nútení opustiť svoju krajinu v dôsledku politického prenasledovania; keďže vzostup umelej inteligencie exponenciálne zvýšil dosah a vplyv nadnárodnej represie, a to aj tým, že umožňuje orgánom vykonávať rozpoznávanie tváre, analýzu správania a spracovanie údajov v reálnom čase; keďže digitálne hrozby voči občianskej spoločnosti sa považujú za porušovanie ľudských práv; keďže spoločnosti pôsobiace v oblasti sociálnych médií a online platformy zohrávajú významnú úlohu pri formovaní online prostredia pre obhajcov ľudských práv a aktivistov; keďže absencia účinných mechanizmov rýchlej reakcie na riešenie doxxingu a cieleného obťažovania na internete vystavuje obhajcov zvýšeným rizikám zastrašovania, sledovania a ďalšej nadnárodnej represie; keďže akt o digitálnych službách poskytuje nástroje, ktoré môžu riešiť aspekty nadnárodnej represie, najmä pokiaľ ide o koordinované obťažovanie a dezinformácie;

T. keďže poskytovatelia digitálnych služieb, sociálne médiá a iné online platformy, súkromné spoločnosti zaoberajúce sa špionážnym softvérom a ďalšie technologické spoločnosti sa niekedy stali aktérmi umožňujúcimi nadnárodnú represiu; keďže hlavné platformy, ako sú WeChat, Telegram, Facebook, X a iné, sa používajú na sledovanie disidentov, ktorí sa zúčastňujú na protestoch alebo vyjadrujú svoje názory iným spôsobom; keďže spoločnosti, ktoré uvádzajú sledovacie technológie na trh, sú zodpovedné za to, aby zabránili ich nezákonnému používaniu na politické účely;

U. keďže zahraniční aktéri s nekalými úmyslami zneužívajú otvorené zraniteľné miesta v zariadeniach na infiltráciu do osobnej alebo profesijnej komunikácie; keďže viaceré prípady v posledných rokoch ukázali, že EÚ nie je vybavená na boj proti infiltrácii špionážneho softvéru do zariadení; keďže špionážny softvér používajú zahraniční aktéri na monitorovanie disidentov aj verejných činiteľov; keďže nárast sledovania obhajcov ľudských práv by sa mal považovať za

formu nadnárodnej represie alebo nátlaku umožneného sledovaním; keďže používanie špionážneho softvéru na nadnárodnú represiu predstavuje vážnu hrozbu pre základné práva, demokratické procesy a integritu volieb;

V. keďže nátlak prostredníctvom zástupných aktérov predstavuje rozšírenú a obzvlášť škodlivú formu nadnárodnej represie, ktorá zahŕňa vyhrážanie, obťažovanie, zadržiavanie alebo trestanie rodinných príslušníkov či spolupracovníkov, ktorí zostávajú v krajine pôvodu, ako aj využívanie podujatí alebo organizácií diaspóry na umožnenie sledovania a zastrašovania členov komunity, čím sa spôsobuje vážna psychická ujma a vytvárajú sa stimuly na autocenzúru; keďže nátlak prostredníctvom zástupných aktérov môže zahŕňať aj to, že členovia diaspór sú nútení vykonávať represívne činnosti v mene štátu, čím sa stávajú súčasne obeťami a nástrojmi nadnárodnej represie; keďže niektorí členovia diaspór tiež môžu byť využití ako nástroj na vykonávanie nadnárodnej represie bez toho, aby boli nútení; keďže je dôležité posilniť identifikáciu osôb v diaspóre, ktoré by mohli byť zapojené do vykonávania aktov nadnárodnej represie;

W. keďže štátne orgány zodpovedné za nadnárodnú represiu s cieľom zvýšiť dôveryhodnosť svojich žiadostí často falšujú obvinenia a obete nadnárodnej represie prezentujú ako páchateľov trestných činov; keďže páchatelia nadnárodnej represie čoraz častejšie využívajú súdne procesy v neprítomnosti, hromadné trestné konania, konfiškáciu majetku a zastrašovanie príbuzných ako nástroje represie voči disidentom v zahraničí, čím bránia cestovaniu do zahraničia a bezpečnému návratu, obmedzujú vlastnícke práva a vyvíjajú nepriamy nátlak prostredníctvom rodinných príslušníkov, ktorí zostávajú v krajine; keďže obmedzenia jurisdikcie a extrateritoriálna povaha takýchto praktík spôsobujú, že pre hostiteľské krajiny je obzvlášť ťažké predchádzať nátlaku prostredníctvom zástupných aktérov, dokumentovať ho a stíhať, čo významne prispieva k neochote obetí nahlasovať incidenty;

X. keďže štáty zapojené do nadnárodnej represie často zneužívajú mechanizmy medzinárodnej a právnej spolupráce vrátane žiadostí o vydanie a informácie, mechanizmov výmeny údajov, vzájomnej právnej pomoci, rámcov boja proti praniu špinavých peňazí/financovaniu terorizmu (AML/CFT) a kybernetickej bezpečnosti Finančnej akčnej skupiny (FATF), ako aj obežníkov alebo difúzií INTERPOL-u používaných v súvislosti s ich vykonávaním na lokalizáciu, zadržiavanie alebo nútený návrat jednotlivcov z politických dôvodov, čím represívnym režimom poskytujú legitimitu napriek výslovným zákazom politického zneužívania podľa medzinárodného práva; keďže najmä fialové a strieborné obežníky INTERPOL-u sú koncipované ako operačné nástroje bez individuálnych prostriedkov nápravy alebo možností preskúmania pre dotknuté osoby, čo uľahčuje ich zneužívanie v kontexte

nadnárodnej represie; keďže zdieľanie údajov INTERPOL-u, a to aj v prípade červených obežníkov a difúzií, môže vystaviť osoby, na ktoré sa zameriavajú autokratickí aktéri, nebezpečenstvu; keďže počet červených obežníkov a difúzií INTERPOL-u sa za posledné desaťročie dramaticky zvýšil a je kľúčovým nástrojom, ktorý používajú páchatelia nadnárodnej represie;

Y. keďže štáty uplatňujúce represie využívajú administratívne a na mobilite založené formy nadnárodnej represie prostredníctvom sledovania a nátlaku zo strany diplomatických alebo konzulárnych misií vrátane zrušenia alebo odmietnutia obnovenia pasov, odopierania konzulárnych služieb alebo zrušenia štátneho občianstva, čím nútia jednotlivcov spolupracovať s konzulárnymi orgánmi alebo bránia v cestovaní; keďže odopieranie konzulárnych služieb má vplyv nielen na obhajcov ľudských práv a politických aktivistov, ale aj na ich rodiny;

Z. keďže finančná nadnárodná represia zahŕňa zneužívanie noriem FATF v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu na šírenie nepravdivých obvinení a spustenie zmrazenia a zrušenia bankových účtov na základe dodržiavania predpisov; keďže tieto postupy pripravujú dotknuté osoby a organizácie o financovanie a finančné služby a narúšajú ich živobytie a občianske a politické aktivity; keďže Úrad pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu (AMLA) predstavuje kľúčový ochranný prvok EÚ, ktorý musí vytvoriť mechanizmy rýchlej reakcie proti zneužívaniu zmrazovania a zatvárania účtov a stanoviť prísne obmedzenia výmeny údajov so štátmi uplatňujúcimi represie;

AA. keďže štáty uplatňujúce represie a ich podporovatelia môžu zneužívať administratívne postupy, najmä ak sa vyžaduje prístup k dokumentom vydaným krajinou pôvodu alebo ak sa tlmočníci využívajú ako zástupní aktéri na zastrašovanie alebo nátlak na obete;

Páchatelia, spolupráca a zástupné štruktúry

AB. keďže výskum zadaný Európskym parlamentom a nezávislé súbory údajov dokazujú, že nadnárodná represia je celosvetovým javom, pričom podľa výskumu organizácie Freedom House viac ako 25 % vlád na celom svete uplatňuje nadnárodné represie, podľa odhadov je 3,5 milióna ľudí ohrozených a zdokumentované prípady sú vo vyše 100 krajinách; keďže nadnárodnú represiu páchajú najmä autoritárske režimy; keďže medzi hlavných páchateľov nadnárodnej represie v Európe a na celom svete patria Rusko, Čína, Irán a Bielorusko;

AC. keďže z výskumu zadaného Európskym parlamentom vyplýva, že väčšina zdokumentovaných prípadov nadnárodnej represie zahŕňa spoluprácu medzi štátmi pôvodu a hostiteľskými štátmi alebo využívanie slabého prostredia právneho štátu, a to aj

prostredníctvom zneužívania rámcov vydávania osôb, spolupráce v oblasti presadzovania práva a medzinárodných organizácií;

AD. keďže nadnárodná represia je často regionálne zoskupená, čo naznačuje neformálne alebo formálne rámce spolupráce a spoločné postupy medzi štátmi uplatňujúcimi represie a ich podporovateľmi vrátane vzájomného presadzovania represií voči exilovým komunitám, európskym občanom a subjektom;

AE. keďže Rusko patrí medzi najagresívnejších páchateľov nadnárodnej represie na svete a je zodpovedné za najvyšší počet zdokumentovaných incidentov v rámci EÚ spomedzi všetkých krajín pôvodu, pričom pristupuje k politickej emigrácii ako ak strategickej hrozbe a využíva praktiky vrátane atentátov, pokusov o atentát, digitálneho sledovania, obťažovania, plánov únosov, kybernetických útokov, nepriateľských spravodajských operácií, vydierania, očierňujúcich kampaní, zastrašovania komunít diaspóry, stigmatizácie, súdnych konaní v neprítomnosti, nátlaku prostredníctvom zástupných aktérov a hrozieb voči rodinným príslušníkom, systematického využívania medzinárodných právnych, finančných a kybernetickobezpečnostných mechanizmov a mechanizmov spolupráce v oblasti presadzovania práva ako zbrane, ako aj hrozieb voči zákonodarcom EÚ; keďže na Rusko pripadá v globálnom meradle neúmerne veľký podiel verejných červených obežníkov INTERPOL-u, ktorý výrazne prevyšuje porovnateľné využívanie inými štátmi; keďže Rusko sa spolieha na dvojstranné dohody o spolupráci v oblasti trestného stíhania s tretími krajinami s cieľom uľahčiť žiadosti o vydanie zamerané na jeho štátnych príslušníkov v zahraničí; keďže ruské spravodajské služby uskutočňovali online náborové kampane, neraz prostredníctvom Telegramu, na nájomné vraždy a teroristické aktivity často namierené proti ruskej diaspóre a politickým oponentom; keďže Rusko využíva na vykonávanie nadnárodnej represie zástupných aktérov vrátane Wagnerovej skupiny, čečenských jednotiek smrti, kultúrnych inštitúcií a v niektorých prípadoch štruktúr spojených s ruskou pravoslávnou cirkvou;

AF. keďže Bielorusko vykonáva nadnárodnú represiu v alarmujúcom rozsahu, a to aj na území EÚ, najmä prostredníctvom fyzického násilia, zneužívania mechanizmov INTERPOL-u, odopierania cestovných dokladov, používania špionážneho softvéru, nátlakových konzulárnych praktík, nútených návratov, zhabania majetku a zastrašovania; keďže Bielorusko využíva systém červených obežníkov INTERPOL-u na útoky na politických oponentov v exile a zameriava sa na diaspóru a disidentov vrátane tých, ktorí majú pobyt v EÚ, prostredníctvom trestných vecí, osobitných súdnych konaní v neprítomnosti a nátlaku prostredníctvom zástupných aktérov;

AG. keďže Čína vedie najkomplexnejšiu a najsystematickejšiu kampaň nadnárodnej represie na svete podporovanú rozsiahlou

extrateritoriálnou infraštruktúrou, ktorá zahŕňa subjekty napojené na štát, zámorské policajné stanice, diaspóry, akademické a študentské organizácie, médiá a digitálne siete využívané na identifikáciu, monitorovanie, zastrašovanie a vyvíjanie nátlaku na jednotlivcov v rámci komunít diaspóry a ich spolupracovníkov prostredníctvom sledovania, obťažovania, právneho a finančného tlaku, zneužívania mechanizmov INTERPOL-u, nútených návratov a zastrašovania rodín; keďže Čína používa donucovacie opatrenia voči európskym jednotlivcom a subjektom; keďže zo správ obhajcov ľudských práv vyplýva, že Čína prevádzkuje tajné policajné stanice a riadi zástupných aktérov na európskej pôde bez právneho základu, čo umožňuje dohľad a nútené návraty, a to aj prostredníctvom hrozieb voči príbuzným a v niektorých prípadoch únosov; keďže čínske orgány vyvíjajú tlak na akademických pracovníkov, aby zastavili výskum považovaný za citlivý, a to aj pokiaľ ide o dodávateľské reťazce a praktiky nútenej práce, alebo o Tibet a Taiwan, a zameriavajú sa na umelcov tým, že sa usilujú o zrušenie podujatí týkajúcich sa Taiwanu; keďže Čína je hlavným vývozcom systémov sledovania, špionážneho softvéru a policajných nástrojov založených na údajoch, ktoré používajú iné autoritárske režimy na monitorovanie a zastrašovanie vlastných komunít diaspór v zahraničí; keďže hongkonský zákon o národnej bezpečnosti z roku 2020 a nariadenie o ochrane národnej bezpečnosti z roku 2024 presadzujú extrateritoriálnu jurisdikciu a boli použité na vykonávanie nadnárodnej represie, a to aj prostredníctvom hrozieb trestným stíhaním a vydaním voči európskym politikom a vydávania zatykačov a vyhlasovania odmien týkajúcich sa aktivistov a akademických pracovníkov s pobytom v EÚ; keďže dohody EÚ s Čínou a Hongkongom o vydávaní osôb vyvolávajú vážne obavy;

AH. keďže Irán dlhodobo v zahraničí prenasleduje osoby, ktoré považuje za oponentov, a vykonáva nadnárodnú represiu v rámci EÚ, pričom operácie sú riadené na najvyšších úrovniach štátnej moci a realizované ministerstvom spravodajských služieb a Zborom islamských revolučných gárd vrátane jeho jednotiek Kuds s použitím taktík, ako sú atentáty, únosy, násilné zmiznutia, presvedčivé hrozby násilím, digitálna nadnárodná represia a využívanie organizovaných zločineckých skupín a iných zástupných aktérov na vykonávanie represií, čo zahŕňa zastrašovanie novinárov a disidentov, kybernetické sledovanie, vyvíjanie nátlaku na príbuzných v Iráne a zdokumentované plány na vraždy a únosy predstaviteľov opozície na európskej pôde; keďže tieto opatrenia ohrozujú verejnú bezpečnosť a porušujú základné práva;

AI. keďže globálny režim sankcií EÚ v oblasti ľudských práv (Magnitského zákon EÚ) predstavuje dôležitý nástroj na prijímanie opatrení proti osobám a subjektom zodpovedným za závažné porušovanie a zneužívanie ľudských práv na celom svete vrátane osôb zapojených do činov nadnárodnej represie; keďže jeho účinné a dôsledné používanie môže prispieť k odrádzaniu, zodpovednosti a

ochrane základných práv;

AJ. keďže EÚ v súčasnosti nemá spoločné vymedzenie pojmu, komplexné mechanizmy zberu údajov a koordinovaný celoúnijný inštitucionálny prístup k boju proti nadnárodnej represii; keďže tie chýbajú aj mimo EÚ, čo sťažuje prevenciu, identifikáciu a účinné politické reakcie;

AK. keďže mnohé formy nadnárodnej represie sú zriedka zachytené v oficiálnych štatistikách z dôvodu ich skrytej povahy; keďže nadnárodná represia je vo veľkej miere nedostatočne nahlasovaná, a to aj v rámci EÚ, pretože osoby, ktoré sú terčom nadnárodnej represie, sa často obávajú odvety voči rodinným príslušníkom alebo nedôverujú orgánom kvôli predchádzajúcim skúsenostiam v autoritárskom kontexte; keďže medzi ďalšie prekážky nahlasovania patrí nedostatočná informovanosť a odborná príprava orgánov presadzovania práva a správnych orgánov, absencia dostupných mechanizmov nahlasovania zohľadňujúcich traumu, jazykové bariéry a kumulatívna psychologická záťaž trvalého zastrašovania, sledovania a obťažovania; keďže mnohé obete nadnárodnej represie upúšťajú od nahlasovania prípadov zneužívania aj z dôvodu neefektívnosti miestnych orgánov presadzovania práva alebo zo strachu, že situáciu ešte zhoršia; keďže toto štrukturálne nedostatočné nahlasovanie má za následok pretrvávajúcu medzeru v ochrane obetí a komunít, na ktoré sa nadnárodná represia zameriava, oslabuje tvorbu politík založených na dôkazoch a zodpovednosť, a tým prispieva k pokračujúcemu využívaniu nadnárodnej represie príslušnými štátmi s obmedzeným rizikom odhalenia alebo následkov;

AL. keďže mnohé hostiteľské krajiny EÚ neriešia a nezachytávajú nadnárodnú represiu pod hranicou trestnosti;

AM. keďže súčasný návrh Európskeho štítu na obranu demokracie neobsahuje žiadnu zmienku o nadnárodnej represii;

Stanovenie spoločného chápania nadnárodnej represie na úrovni EÚ

1. domnieva sa, že nadnárodná represia predstavuje vážnu a rastúcu hrozbu pre demokraciu, porušovanie ľudských práv a formu zahraničného zasahovania, ktorá oslabuje demokratickú správu vecí verejných, právny štát, základné práva, zvrchovanosť a bezpečnosť hostiteľských štátov a ich schopnosť zabezpečiť ochranu osôb s pobytom na ich území; zdôrazňuje, že tieto trendy sa pravdepodobne zintenzívnia v dôsledku erózie medzinárodných noriem a rýchlych technologických zmien, ktoré zároveň znižujú náklady na vykonávanie takýchto akcií;

2. čo najdôraznejšie odsudzuje akty nadnárodnej represie a zahraničného zasahovania vrátane tých, ku ktorým dochádza v členských štátoch EÚ; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby uznali, že

nadnárodná represia predstavuje neprijateľnú a nezákonnú prax, ktorú vykonávajú predovšetkým autoritárske režimy, a aby sa zaviazali k prístupu nulovej tolerancie, ktorý si vyžaduje rozhodné, koordinované a komplexné opatrenia voči akejkoľvek forme nadnárodnej represie na území EÚ;

3. domnieva sa, že absencia jasného vymedzenia pojmu nadnárodná represia prispieva k nedostatočnému nahlasovaniu, obmedzuje účinné politické reakcie a bráni využívaniu nástrojov zodpovednosti vrátane sankčných mechanizmov; vyzýva preto Komisiu, Radu a členské štáty, aby prijali spoločné vymedzenie pojmu nadnárodná represia na úrovni EÚ na základe vymedzenia uvedeného v tejto správe a predchádzajúcich správach Európskeho parlamentu a aby ho systematicky začlenili do všetkých politík a nástrojov EÚ vrátane vonkajšej činnosti, spravodlivosti a vnútorných vecí, digitálnej politiky, finančnej regulácie a sankčných rámcov s cieľom zabrániť zneužívaniu právnych a administratívnych rámcov EÚ na represívne účely; naliehavo vyzýva členské štáty, aby nadnárodnú represiu kodifikovali vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch;

4. vymedzuje nadnárodnú represiu ako úmyselné činy alebo hrozby zo strany štátov vrátane represívnych alebo autoritárskych režimov, subjektov prepojených so štátom alebo subjektov pod vplyvom alebo tlakom štátu alebo jeho zástupných aktérov s cieľom brániť a presadzovať svoje záujmy pôsobením mimo svojich štátnych hraníc na účel zastrašovania, vyhrážania sa, umlčiavania, vyvíjania nátlaku, kontrolovania alebo poškodzovania jednotlivcov alebo skupín žijúcich v zahraničí alebo ich podporných sietí a rodinných príslušníkov akýmkoľvek iným spôsobom;

5. so znepokojením konštatuje, že ciele nadnárodnej represie zahŕňajú širokú škálu jednotlivcov a skupín, medzi ktoré patria okrem iného disidenti, novinári, aktivisti, akademickí pracovníci a členovia diaspóry a ich rodiny; uznáva, že nadnárodná represia presahuje rámec diaspór a zameriava sa aj na organizácie a osoby, ktoré obhajujú obete alebo im pomáhajú, vrátane tých, ktoré nemajú žiadne vnútroštátne prepojenie na štát uplatňujúci represie; vyjadruje vážne znepokojenie nad zmenšovaním občianskeho priestoru a umlčiavaním exilových komunít, ktorých hlasy zohrávajú kľúčovú úlohu pri dokumentovaní situácie v oblasti ľudských práv a ich porušovania;

6. zdôrazňuje, že nadnárodná represia zahŕňa širokú škálu neustále rastúceho počtu donucovacích praktík, okrem iného vrátane:

   a) fyzickej nadnárodnej represie, ako je cielené zabíjanie, únosy, násilie, nútené návraty, nedobrovoľné zmiznutia, deportácie a útoky na majetok;

   b) právneho a administratívneho zneužívania – vrátane zneužívania konzulárnych služieb, vydávania osôb a postupov vzájomnej

právnej pomoci – trestného stíhania v neprítomnosti, zneužívania medzinárodných systémov oznamovania, zmrazenia aktív a obmedzenia prístupu k bankovým a finančným službám, nepodložených obvinení z trestnej činnosti, selektívneho stíhania, odopretia povolení, licencií alebo schválení bez oprávneného dôvodu alebo svojvoľných pokút či sankcií;

c) nefyzických nátlakových metód, ako je digitálne sledovanie, hrozby, zastrašovanie, digitálne obťažovanie, zneužívanie technológií špionážneho softvéru, hackerské útoky, vydieranie, obvinenia z terorizmu alebo ohrozovania bezpečnosti štátu, obťažovanie príbuzných a nátlak prostredníctvom zástupných aktérov, a to aj prostredníctvom diplomatických alebo konzulárnych misií, sietí organizovanej trestnej činnosti, súkromných subjektov alebo subjektov napojených na štát a pridružených k štátu, ktoré pôsobia v zahraničí;

7. zdôrazňuje, že členské štáty sú v súčasnosti postihnuté nadnárodnou represiou v rôznej miere a vykazujú rôznu úroveň informovanosti, inštitucionálnej pripravenosti a ochranných mechanizmov; upozorňuje však, že vzhľadom na to, že páchatelia pôsobia cezhranične a využívajú rozdiely medzi vnútroštátnymi systémami, nadnárodnú represiu nemožno účinne riešiť prostredníctvom izolovaných vnútroštátnych reakcií, a preto si vyžaduje zapojenie a pripravenosť všetkých členských štátov v koordinovanom rámci EÚ;

Posilnenie koordinácie, zberu údajov a inštitucionálnej reakcie EÚ

8. zdôrazňuje, že nadnárodná represia je vo veľkej miere nedostatočne nahlasovaná, hoci zber spoľahlivých údajov má zásadný význam pre pochopenie jej rozsahu; konštatuje, že osoby, ktoré sú terčom nadnárodnej represie, sa môžu zdráhať oznamovať incidenty, pretože sa obávajú odvetných opatrení voči rodinným príslušníkom, nedôverujú orgánom kvôli skúsenostiam v autoritárskych krajinách alebo čelia jazykovým prekážkam;

9. vyzýva Komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), aby v spolupráci s príslušnými orgánmi EÚ vrátane Europolu vytvorili mechanizmus EÚ na zber údajov, monitorovanie a podávanie správ o nadnárodnej represii, ktorý by sa vzťahoval na incidenty v rámci EÚ a na celom svete, umožňoval verejným orgánom a zainteresovaným stranám poskytovať vstupné informácie a ktorý by Komisia a členské štáty mohli využívať na vypracovanie, zdokonalenie a zhodnotenie svojich politík na boj proti nadnárodnej represii; zdôrazňuje potrebu spoločných metodík a zabezpečenia spolupráce v tejto oblasti s podobne zmýšľajúcimi partnermi; poukazuje na to, že kanály nahlasovania by mali byť viacjazyčné a mali by zohľadňovať traumu, pričom by sa mala zabezpečiť spoľahlivá ochrana údajov a dôvernosť;

10. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že trestné činy a iné ako trestné činy, ktoré majú prvok nadnárodnej represie, budú ako také

dôsledne zaznamenávané v celej EÚ a že príslušné orgány budú vybavené na identifikáciu rozmeru nadnárodnej represie;

11. zdôrazňuje potrebu silného šifrovania a prísnych záruk na zabezpečenie toho, aby informácie vymieňané prostredníctvom týchto kanálov nemohli neoprávnení aktéri zachytiť, zneužiť ani k nim získať prístup a aby obete neboli vystavené ďalšej ujme;

12. zdôrazňuje, že správy prijaté prostredníctvom týchto kanálov by sa mali rýchlo posudzovať a v prípade potreby by mali nasledovať konkrétne opatrenia príslušných orgánov vrátane vyšetrovania a úsilia o identifikáciu možných prepojení so zahraničnými spravodajskými aktérmi;

13. uznáva zásadnú úlohu organizácií občianskej spoločnosti pri dokumentovaní najskrytejších foriem nadnárodnej represie vrátane digitálneho sledovania, finančných represií, administratívneho obťažovania a nátlaku prostredníctvom zástupných aktérov; zdôrazňuje, že súčasný zber údajov o nadnárodnej represii je stále založený predovšetkým na mimovládnych zdrojoch, z ktorých mnohé čelia vážnym finančným obmedzeniam, čo zvyšuje naliehavú potrebu monitorovacích mechanizmov na úrovni členských štátov a EÚ; opakuje, že je potrebné podporovať občiansku spoločnosť, novinárov, oznamovateľov a ďalšie osoby, ktoré odhaľujú mechanizmy a prípady nadnárodnej represie, čím sa často vystavujú vysokým osobným rizikám;

14. vyzýva členské štáty, aby udržiavali úzke kontakty s diaspórami, ktoré sú najzraniteľnejšie voči nadnárodnej represii; vyzýva Komisiu, aby poskytla členským štátom usmernenia a odporúčania, ako chrániť ohrozené skupiny v exile;

15. vyzýva členské štáty, aby orgánom presadzovania práva a justičným, finančným, kybernetickým, imigračným a azylovým orgánom poskytli špecializovanú odbornú prípravu zameranú na identifikáciu nadnárodnej represie a reakciu na ňu; vyzýva členské štáty, aby do navrhovania a realizácie tejto odbornej prípravy zahrnuli aj dotknuté komunity;

16. naliehavo požaduje vytvorenie komplexného rámca na riešenie fragmentácie vnútroštátnych reakcií a zabezpečenie koordinácie a výmeny informácií medzi inštitúciami a agentúrami EÚ, členskými štátmi, vnútroštátnymi inštitúciami pre ľudské práva a príslušnými zainteresovanými stranami; zdôrazňuje potrebu posilnenej spolupráce medzi útvarmi a štruktúrovaného politického dialógu s cieľom zabezpečiť konzistentnú a účinnú reakciu EÚ;

17. vyzýva členské štáty, aby určili vnútroštátne kontaktné miesta pre nadnárodnú represiu, ktorých úlohou bude koordinácia medzi príslušnými orgánmi na všetkých úrovniach;

18. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby uľahčili pravidelnú výmenu medzi členskými štátmi prostredníctvom siete týchto vnútroštátnych kontaktných miest pre nadnárodnú represiu, čo im umožní zdieľať skúsenosti, trendy, osvedčené postupy a získané poznatky; požaduje, aby vnútroštátne kontaktné miesta boli pravidelne pozývané na zasadnutia Európskeho centra pre odolnosť demokracie; vyzýva členské štáty, aby zabezpečili systematické podávanie správ Komisii o vývoji na vnútroštátnej úrovni a posilnili koordináciu vnútroštátnych opatrení s cieľom účinnejšie riešiť cezhraničný rozmer nadnárodnej represie;

19. vyzýva Komisiu a ESVČ, aby uverejňovali výročnú verejnú správu o nadnárodnej represii s dosahom na EÚ, v ktorej sa posúdia trendy, vzorce a vznikajúce riziká vrátane nedostatočne nahlasovaných foriem, ako je digitálne sledovanie, finančné represie, administratívne obťažovanie a nátlak prostredníctvom zástupných aktérov;

20. vyzýva Komisiu, aby predložila návrh na aktualizáciu mandátov Europolu a Eurojustu s cieľom účinnejšie bojovať proti nadnárodnej represii; vyzýva Europol a Eurojust, aby sa prioritne zameriavali na úzku spoluprácu a výmenu informácií medzi členskými štátmi EÚ s cieľom riešiť nadnárodnú represiu a zabezpečiť lepšiu výmenu informácií, a to aj prostredníctvom špecializovanej odbornej prípravy a cieleného posudzovania hrozieb nadnárodnej represie;

21. vyzýva vysokú predstaviteľku Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a ESVČ, aby posilnili koordináciu v rámci existujúcich nástrojov zahraničnej politiky EÚ v záujme účinnejšieho boja proti nadnárodnej represii, a to aj zvýšením prítomnosti EÚ v tretích krajinách EÚ a posilnením kontaktných miest v delegáciách EÚ s cieľom upozorňovať na prípady nadnárodnej represie v tretích krajinách;

22. vyzýva Radu, aby vymenovala koordinátora pre boj proti nadnárodnej represii, ktorý by mohol pôsobiť ako ústredné kontaktné miesto a prispievať k rozvoju zastrešujúcej stratégie EÚ v oblasti nadnárodnej represie; domnieva sa, že tento koordinátor by mal byť zapojený do činnosti Európskeho centra pre odolnosť demokracie a dopĺňať ju;

23. zdôrazňuje, že všetok zber údajov, podpora obetí, ochranné opatrenia a všetky ostatné mechanizmy zamerané na boj proti nadnárodnej represii by mali brať do úvahy osobitné riziká, ktorým čelia rasové, etnické a náboženské menšiny a LGBTIQ+ osoby, a mali by byť kultúrne kompetentné a systematicky zohľadňovať rodové vplyvy a prelínajúce sa zraniteľnosti;

Posilnenie ochrany a podpory osôb, ktoré sú terčom nadnárodnej represie

24. požaduje komplexný, na obete zameraný a prierezový prístup k

ochrane a podpore osôb, ktoré sú terčom nadnárodnej represie, ktorý by kombinoval okamžité a dlhodobé ochranné opatrenia a prispôsobenú podporu pre osoby vystavené zvýšenému riziku; v tejto súvislosti vyzýva Komisiu a členské štáty, aby prijali rodovo citlivé ochranné opatrenia pre ženy a komunity LGBTIQ+ postihnuté nadnárodnou represiou;

25. zdôrazňuje potrebu prevencie, ochrany, stabilizácie, zodpovednosti a odrádzania a nutnosť riešiť existujúce nedostatky v ochrane vrátane prístupu k právnej a administratívnej pomoci a psychosociálnej podpore; ďalej zdôrazňuje potrebu rozvíjať spôsobilosti rýchlej reakcie v rámci príslušných orgánov;

26. poukazuje na vážne psychologické, sociálne a bezpečnostné dôsledky nadnárodnej represie pre obete a ich rodiny; vyzýva členské štáty, aby uznali psychosociálnu ujmu za integrálnu črtu nadnárodnej represie a zabezpečili prístup k viacjazyčnej podpore duševného zdravia zohľadňujúcej traumu; v tejto súvislosti pripomína dôsledky a psychickú záťaž, ktorú strategické žaloby proti verejnej účasti spôsobujú novinárom alebo právny tlak akademickým pracovníkom;

27. vyzýva členské štáty, aby uznali zneužívanie právnych systémov za formu nadnárodnej represie a zabezpečili, že obete nadnárodnej represie budú mať prístup k špecializovanej právnej pomoci, ako aj k účinným, primeraným a vymáhateľným opravným prostriedkom a odškodneniu vrátane kompenzácie a náhrady trov konania – vyplývajúcich zo zneužívajúcich alebo šikanóznych žalôb – zo strany páchateľov;

28. vyzýva členské štáty, aby osobám, na ktoré je zameraná nadnárodná represia, poskytovali cielenú podporu, ktorá im umožní pokračovať v profesijnej a občianskej činnosti, a aby zabezpečili účinnú a včasnú ochranu tých, ktorí sa rozhodnú verejne dokumentovať alebo nahlasovať zneužívanie; v tejto súvislosti víta smernicu EÚ o boji proti strategickým žalobám proti verejnej účasti[13]; zastáva názor, že podobné opatrenia by sa mali prijať na ochranu akademickej slobody pred vonkajším tlakom;

29. žiada orgány presadzovania práva a bezpečnostné orgány, aby zaviedli trvalé informačné a dôveryhodné komunikačné kanály s komunitami postihnutými nadnárodnou represiou a štruktúry pre styk s komunitami s cieľom zvýšiť povedomie, uľahčiť bezpečné nahlasovanie a zlepšiť pochopenie vyvíjajúcich sa vzorcov nadnárodnej represie vrátane správania, ktoré nedosahuje hranice

---

13 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1069 z 11. apríla 2024 o ochrane osôb zapojených do verejnej účasti pred zjavne neopodstatnenými nárokmi alebo zneužívajúcimi súdnymi konaniami („strategické žaloby proti verejnej účasti“) (Ú. v. EÚ L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

trestnosti;

30. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby uznali a podporovali dotknutých jednotlivcov a komunity ako kľúčových aktérov, ktorí na represiu reagujú ako prví; uznáva úlohu novinárov v exile ako kľúčových spojencov v boji proti autoritárskej propagande a zahraničnej manipulácii s informáciami a zahraničnému zasahovaniu; vyzýva Komisiu, aby zaviedla do praxe Stratégiu EÚ pre občiansku spoločnosť, a nabáda na lepšiu spoluprácu a výmenu informácií medzi občianskou spoločnosťou a inštitúciami a členskými štátmi EÚ;

31. žiada ESVČ o aktualizáciu akčného plánu EÚ pre ľudské práva a demokraciu a usmernení EÚ o ochrancoch ľudských práv tak, aby sa výslovne zaoberali nadnárodnou represiou vrátane ochrany a podpory obhajcov ľudských práv v exile a diaspórach;

32. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili predvídateľné financovanie takejto podpory pre obete, a to aj v rámci Nástroja susedstva a rozvojovej a medzinárodnej spolupráce – Globálna Európa (NDICI), programu Občania, rovnosť, práva a hodnoty a programu Horizont Európa;

Predchádzanie osobitným formám nadnárodnej represie a reakcia na ne

Fyzická nadnárodná represia

33. vyzýva členské štáty a Komisiu, aby vytvorili nové alebo prispôsobili existujúce mechanizmy na riešenie cezhraničnej povahy fyzickej nadnárodnej represie vrátane sledovania, nátlaku, útokov a pokusov o únosy s cieľom zabezpečiť, že takéto činy budú systematicky identifikované, vyšetrované a posudzované ako represia spojená so štátom, a nie ako izolované trestné činy;

Digitálna nadnárodná represia a nadnárodná represia založená na technológiách

34. žiada EÚ a jej členské štáty, aby uznali digitálne formy nadnárodnej represie, ako je cenzúra, dezinformácie, očierňujúce kampane, obťažovanie na internete a zastrašovanie, ktoré uľahčujú mechanizmy zavedené online platformami vrátane odporúčacích systémov založených na aktivite, falošných účtov a sietí botov, a aby im predchádzali a bojovali proti nim; zdôrazňuje, že je potrebné uznať špecifickú výzvu rodovo motivovanej digitálnej nadnárodnej represie a osobitné dôsledky tohto typu represie pre ženy, ktoré sú terčom nadnárodnej represie; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zohľadnili nadnárodnú represiu pri presadzovaní existujúceho rámci príslušných právnych predpisov EÚ vrátane aktu o digitálnych

službách, aktu o umelej inteligencii[14] a nariadenia o položkách s dvojakým použitím[15] s cieľom zabezpečiť dôsledné presadzovanie, prísne kontroly vývozu a mechanizmy zodpovednosti;

35. naliehavo vyzýva digitálne platformy, aby prijali účinné opatrenia na zmiernenie a riešenie hrozieb digitálnej nadnárodnej represie; vyzýva Komisiu, aby posúdila, či digitálna nadnárodná represia spĺňa kritériá na zaradenie medzi činnosti, ktoré majú negatívny vplyv na „základné práva“, ako sú vymedzené v akte o digitálnych službách; vyzýva Komisiu, aby venovala osobitnú pozornosť vplyvu nadnárodnej represie pri nadchádzajúcich revíziách usmernení v súvislosti s posudzovaním rizík a zmierňujúcimi opatreniami, ktoré sa vzťahujú na veľmi veľké online platformy, a to aj preskúmaním systémových rizík, ktoré predstavujú platformy ako WeChat a TikTok;

36. vyjadruje vážne znepokojenie nad tým, že tretie krajiny a ich zástupní aktéri využívajú umelú inteligenciu ako nástroj nadnárodnej represie, a to aj prostredníctvom digitálneho sledovania s podporou umelej inteligencie, nasadzovania špionážneho softvéru, phishingových a hackerských útokov, doxxingu, automatizovaného obťažovania na internete a koordinovaných dezinformačných kampaní v sociálnych médiách; vyzýva úrad Komisie pre umelú inteligenciu, aby ďalej posudzoval vplyv umelej inteligencie na nadnárodnú represiu a navrhol konkrétne záruky s cieľom zabrániť zneužívaniu systémov umelej inteligencie spôsobmi, ktoré umožňujú cezhraničné sledovanie, nátlak alebo represiu;

37. zdôrazňuje zásadný význam práva na bezpečnú a súkromnú komunikáciu; dôrazne odsudzuje používanie špionážneho softvéru a sledovacích technológií tretími krajinami a ich zástupnými aktérmi proti jednotlivcom v EÚ; so znepokojením berie na vedomie zdokumentované prípady týkajúce sa súkromných spoločností, ktoré vyvíjajú a vyvážajú pokročilý špionážny softvér a nástroje digitálneho sledovania používané na páchanie nadnárodnej represie;

38. pripomína správu svojho výboru PEGA (Vyšetrovací výbor na prešetrenie používania softvéru Pegasus a rovnocenného

---

14 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1689 z 13. júna 2024, ktorým sa stanovujú harmonizované pravidlá v oblasti umelej inteligencie a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 300/2008, (EÚ) č. 167/2013, (EÚ) č. 168/2013, (EÚ) 2018/858, (EÚ) 2018/1139 a (EÚ) 2019/2144 a smernice 2014/90/EÚ, (EÚ) 2016/797 a (EÚ) 2020/1828 (akt o umelej inteligencii) (Ú. v. EÚ L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/821 z 20. mája 2021, ktorým sa stanovuje režim Únie na kontrolu vývozov, sprostredkovania, technickej pomoci, tranzitu a transferu položiek s dvojakým použitím (Ú. v. EÚ L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

špionážneho softvéru), ktorá obsahovala odporúčania týkajúce sa boja proti nezákonnému používaniu špionážneho softvéru, najmä rušivého špionážneho softvéru; vyjadruje poľutovanie nad tým, že Komisia do dnešného dňa odporúčania nezohľadnila, hoci problémy pretrvávajú; v tejto súvislosti vyzýva členské štáty a Komisiu, aby vykonali odporúčania parlamentného výboru PEGA, posilnili záruky proti šíreniu a zneužívaniu špionážneho softvéru a riešili nedostatky vo vnútroštátnych právnych predpisoch lepším presadzovaním právnych predpisov EÚ, ako je smernica o boji proti praniu špinavých peňazí[16], pravidlá verejného obstarávania a nariadenie o položkách s dvojakým použitím; žiada EÚ a členské štáty, aby zabezpečili prísny dohľad nad trhmi so špionážnym softvérom, účinné mechanizmy zodpovednosti a kriminalizáciu nezákonného zberu údajov vykonávaného v mene cudzích štátov v rozpore s právom EÚ;

39. požaduje vyvodzovanie zodpovednosti voči technologickým spoločnostiam a iným súkromným subjektom, ak uľahčujú nadnárodnú represiu, a to aj tým, že nezmierňujú riziká pre základné práva jednotlivcov s pobytom v EÚ, najmä pokiaľ ide o využívanie týchto aplikácií na štátom podporované sledovanie, cenzúru politických prejavov a uľahčovanie nadnárodnej represie voči diaspóram; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili, že veľmi veľké online platformy a vyhľadávače budú uplatňovať moderovanie obsahu založené na ľudských právach; vyzýva tieto platformy, aby zaviedli mechanizmy rýchlej reakcie pre ohrozené osoby vrátane prioritných kanálov na nahlasovanie, včasného ľudského preskúmania, záruk proti svojvoľnému odstraňovaniu obsahu a účinných reakcií na doxxing, preberanie účtov a koordinované obťažovanie na internete;

Nátlak prostredníctvom zástupných aktérov a represia voči rodinným príslušníkom

40. uznáva odvetné opatrenia voči rodinným príslušníkom osôb v exile, či už v rámci EÚ alebo v tretích krajinách, za osobitnú a závažnú formu nadnárodnej represie; žiada, aby sa zastrašovanie, zadržiavanie, konfiškácia majetku, zákazy cestovania a podobné praktiky zamerané na rodiny systematicky riešili v rámci EÚ pre monitorovanie, sankcie a diplomatickú reakciu;

41. zdôrazňuje, že zlúčenie rodiny a iné spôsoby ochrany znižujú vystavenie nátlaku prostredníctvom zástupných aktérov;

---

16 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

Riešenie štruktúr umožňujúcich nadnárodnú represiu

42. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby identifikovali, posúdili a zmiernili štrukturálne slabé miesta v administratívnych, právnych a finančných systémoch EÚ a členských štátov, ktoré možno zneužiť na nadnárodnú represiu, a to aj v konzulárnych službách;

43. nabáda inštitúcie a členské štáty EÚ, aby prijali opatrenia na zabránenie riziku zneužívania svojich štruktúr páchateľmi nadnárodnej represie, čo by mohlo zahŕňať zavedenie záruk zohľadňujúcich riziká, v prípade potreby alternatívnych postupov a zvýšeného dohľadu nad právnou, administratívnou a finančnou infraštruktúrou vrátane posúdení vplyvu na základné práva, systémov udeľovania povolení na pobyt investorom a rámcov boja proti praniu špinavých peňazí s cieľom zabrániť zneužívaniu páchateľmi a zabezpečiť zodpovednosť;

44. naliehavo vyzýva členské štáty, aby prísne preverovali – a v prípade potreby zrušili – povolenia na pobyt viazané na investície a podobné dohody o „zlatých vízach“ pre osoby vierohodne prepojené s režimami alebo sieťami, o ktorých je známe, že sa podieľajú na nadnárodnej represii, s cieľom zabrániť páchateľom a podporovateľom v získavaní práv na pobyt v EÚ, ktoré uľahčujú nezákonnú činnosť;

Zneužívanie mechanizmov medzinárodnej spolupráce

45. žiada členské štáty, aby boli naďalej ostražité a zamietli, zdokumentovali a nahlásili neformálne, nátlakové alebo mimoprávne žiadosti zahraničných orgánov o sledovanie, zadržiavanie, obmedzovanie, zastrašovanie alebo vydávanie exulantov alebo členov diaspór, a to aj v prípade, že sa takéto žiadosti doručujú prostredníctvom diplomatických kanálov; v tejto súvislosti vyzýva na zvýšenú kontrolu týkajúcu sa osôb ohrozených nadnárodnou represiou; ďalej vyzýva členské štáty, aby sa zdržali vydávania obetí alebo potenciálnych obetí nadnárodnej represie a zabezpečili ich ochranu v rámci EÚ;

46. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že orgány presadzovania práva, justičné a iné príslušné orgány, ktoré prijímajú údaje INTERPOL-u a vykonávajú dvojstranné dohody o spolupráci s krajinami podozrivými z uplatňovania nadnárodnej represie, budú riadne vyškolené na identifikáciu a posudzovanie rizík zneužitia;

47. zdôrazňuje, že na riešenie zneužívania INTERPOL-u je potrebné, aby sa vo vnútroštátnom práve a operačných usmerneniach potvrdilo, že obežníky a difúzie INTERPOL-u nepodliehajú pred vydaním rovnakej kontrole ako zatýkacie rozkazy a nemali by sa považovať za rovnocenné so zatýkacími rozkazmi; zdôrazňuje, že podmienky a posúdenia nápravných opatrení INTERPOL-u by sa mali preskúmať v kontexte boja proti nadnárodnej represii;

48. vyzýva Komisiu, aby zaviedla odvolací mechanizmus na úrovni EÚ pre neoprávnené červené obežníky INTERPOL-u, zvážila pozastavenie spolupráce v prípadoch, keď existujú obavy o riadny proces alebo sa používajú rozsudky v neprítomnosti, a odmietla uznanie alebo pomoc v prípade žiadostí, ktoré pochádzajú od štátov uplatňujúcich represie, kým sa neobnoví nezávislosť súdnictva;

49. vyzýva členské štáty, aby v rámci INTERPOL-u presadzovali každoročné zverejňovanie podrobných štatistík pre každý typ obežníka a difúzie, rozdelených podľa vydávajúceho štátu a s uvedením počtu a dôvodov schválenia, zamietnutia a vymazania;

50. požaduje zavedenie primeraných reforiem a vyčlenenie zdrojov s cieľom poskytnúť dlhodobé riešenia, ktoré zabránia politicky motivovaným červeným obežníkom a difúziám týkajúcim sa zatknutia, vrátane stanovenia referenčných hodnôt na zabránenie zneužívaniu systému obežníkov INTERPOL-u a zvýšenej kontroly vlád so zlými výsledkami v oblasti ľudských práv alebo nadnárodnej represie;

Finančné a administratívne nástroje represie

51. žiada finančné regulačné orgány EÚ a príslušné orgány dohľadu, aby uznali, že dodržiavanie rámcov FATF v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj kybernetickej bezpečnosti sa môže zneužívať ako nástroj nadnárodnej represie na útoky proti občianskej spoločnosti a jej darcom, novinárom, diaspóram, podnikateľom a ich subjektom, spoločníkom a jednotlivcom; vyzýva orgány presadzovania práva a súdne orgány členských štátov, aby spolupracovali s finančnými regulačnými orgánmi s cieľom pomôcť pri prevencii a riešení zneužívania finančných systémov a cestovných databáz používaných na uľahčenie nadnárodnej represie;

52. vyzýva finančné regulačné orgány EÚ vrátane úradu AMLA, aby vypracovali záruky na predchádzanie takejto manipulácii vrátane overovania pred zmrazením a vhodných opatrení na preverovanie a ochranu údajov;

53. vyzýva finančné regulačné orgány EÚ, aby vytvorili mechanizmy nápravy zamerané na obete s cieľom riešiť finančnú manipuláciu a dlhodobú ujmu vrátane verejných korekčných mechanizmov; požaduje zvýšenú koordináciu finančných regulačných orgánov, subjektov a príslušných orgánov dohľadu s príslušnými orgánmi EÚ, ktoré sa zaoberajú nadnárodnou represiou;

54. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zaviedli mechanizmy na zabezpečenie zaručeného prístupu k základným bankovým službám pre jednotlivcov, ktorí sú vierohodne ohrození nadnárodnou represiou, a núdzové mechanizmy finančnej kontinuity alebo likvidity v prípadoch, keď represia vedie k náhlemu zmrazeniu aktív;

55. vyzýva finančné spravodajské jednotky, aby identifikovali a systematicky analyzovali finančné modely súvisiace s nadnárodnou represiou a oznamovali príslušné zistenia koordinačným centrám členských štátov a EÚ pre nadnárodnú represiu;

56. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili špecializovanú odbornú prípravu orgánov presadzovania práva, justičných a finančných orgánov a orgánov pre kybernetickú bezpečnosť v oblasti identifikácie finančných modelov súvisiacich s nadnárodnou represiou vrátane zneužívania nástrojov FATF, INTERPOL-u a cestovných databáz;

57. vyzýva členské štáty, aby poskytli usmernenia finančným inštitúciám, zabezpečili, že ich vnútroštátne finančné regulačné orgány budú mať mandát na zdieľanie údajov, ktoré majú k dispozícii, s orgánmi presadzovania práva a súdnymi orgánmi, a vytvorili účinný vnútroštátny mechanizmus podávania sťažností a preskúmania;

Ochrana azylových, migračných a konzulárnych služieb pred zneužívaním páchateľmi nadnárodnej represie

58. poukazuje na odopieranie konzulárnych služieb ako formu nadnárodnej represie, ktorá môže byť spojená so zastrašovaním, sledovaním alebo nátlakom; odsudzuje používanie kontrol mobility zo strany štátov uplatňujúcich represie vrátane odoberania pasov, odopierania konzulárnych služieb a iných obmedzení pohybu;

59. vyzýva Komisiu, aby vydala oficiálne usmernenia týkajúce sa boja proti konzulárnemu nátlaku a zabezpečila, aby osoby, ktoré sú terčom nadnárodnej represie, nemuseli navštevovať veľvyslanectvá alebo konzuláty svojich štátov v zahraničí;

60. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili riadne riešenie individuálnej situácie žiadateľov, ktorí sú obeťami nadnárodnej represie; vyzýva členské štáty a ostatné krajiny schengenského priestoru, aby dôsledne a pružne uplatňovali vízový kódex a príručku EÚ s cieľom riešiť potreby ochrany osôb, ktoré sú terčom nadnárodnej represie;

Posilnenie odrádzania a zodpovednosti

61. zdôrazňuje, že je potrebné zvýšiť náklady nadnárodnej represie a posilniť odrádzanie, a to aj prostredníctvom účinného vyšetrovania a stíhania páchateľov a podporovateľov; vyzýva členské štáty, aby stanovili jasnú právnu zodpovednosť pre jednotlivcov a subjekty, ktoré vedome uľahčujú nadnárodnú represiu v mene cudzích štátov alebo z nej profitujú; ďalej požaduje účinné vykonávanie povinností náležitej starostlivosti podnikov v oblasti ľudských práv, a to aj podľa smernice o náležitej starostlivosti podnikov v oblasti udržateľnosti; domnieva sa, že primeraným opatrením na boj proti rastúcemu javu nadnárodnej represie páchanej autoritárskymi režimami na jednotlivcoch s pobytom v EÚ je preukázanie toho, že EÚ môže byť

odrádzajúcou silou; naliehavo preto vyzýva EÚ, aby naďalej zvyšovala svoje vlastné obranné spôsobilosti a znižovala závislosti;

62. vyzýva členské štáty, aby posilnili opatrenia v oblasti prevencie a zodpovednosti, a to aj preverovaním diplomatov, oficiálneho personálu zúčastnených krajín, tlmočníkov, zástupcov lobistov a ďalších príslušných aktérov, pokiaľ ide o zapojenie do nadnárodnej represie, pred udelením akreditácie, a aby voči osobám zodpovedným za takéto činy zaviedli primerané opatrenia vrátane vyhostenia, zákazu vstupu alebo pozastavenia akreditácie; ďalej vyzýva členské štáty, aby zdieľali príslušné informácie s partnerskými krajinami s cieľom zabrániť opätovnej akreditácii alebo pokračujúcemu zneužívaniu; vyjadruje potrebu uznať riziká, ktoré predstavuje infiltrácia nadnárodnej represie do demokratických opozičných skupín v zahraničí, a prijať koordinované kolektívne opatrenia na predchádzanie takýmto aktivitám a boj proti nim;

63. žiada EÚ a jej členské štáty, aby monitorovali zneužívanie súdnych mechanizmov alebo mechanizmov presadzovania práva zo strany štátu uplatňujúceho represie alebo aktérov prepojených so štátom; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby na základe dostatočných dôkazov zvážili zavedenie varovných opatrení voči takýmto štátom;

64. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že ich právne rámce budú zakazovať zasahovanie do práv chránených Európskym dohovorom o ľudských právach, a to aj vtedy, keď sa takéto kroky vykonávajú v mene zahraničnej mocnosti, a že toto zapojenie sa bude považovať za priťažujúcu okolnosť pri ukladaní trestov za súvisiace trestné činy;

65. vyzýva Radu, aby preskúmala možnosť označiť nadnárodnú represiu za závažnú trestnú činnosť s cezhraničným rozmerom v súlade s článkom 83 Zmluvy o fungovaní Európskej únie s cieľom stanoviť v prípade potreby spoločné pravidlá EÚ týkajúce sa vymedzení pojmov a sankcií; vyzýva Komisiu, aby iniciovala právne predpisy na harmonizáciu zákazu zahraničných sledovacích činností v rámci EÚ, najmä tých, ktoré sa považujú za nadnárodnú represiu;

66. vyzýva orgány presadzovania práva a súdne orgány, aby vyšetrovali a stíhali činy nadnárodnej represie, ktoré podľa Rímskeho štatútu predstavujú zločiny proti ľudskosti;

67. vyzýva členské štáty, aby v spolupráci s Komisiou a ESVČ začlenili riziká nadnárodnej represie do cestovných informácií a konzulárnych pokynov EÚ, a to aj prostredníctvom cielených cestovných odporúčaní pre krajiny, v prípade ktorých dôveryhodné dôkazy naznačujú zapojenie štátnych orgánov alebo zástupných aktérov do nadnárodnej represie;

68. vyzýva Komisiu a ESVČ, aby zabezpečili, že osoby a subjekty zapojené do nadnárodnej represie budú systematicky posudzované na účely zaradenia do zoznamu v rámci globálneho sankčného

režimu EÚ v oblasti ľudských práv (Magnitského zákon EÚ) a aby výslovne uviedli nadnárodnú represiu ako dôvod na zaradenie do pripravovaného sankčného režimu EÚ pre nadnárodnú organizovanú trestnú činnosť;

69. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zvýšili investície do forenzných, finančných a digitálnych vyšetrovaní súvisiacich s nadnárodnou represiou s cieľom identifikovať, priraďovať a dokumentovať nadnárodnú represiu a podporovať súdne konania začaté obeťami;

70. vyzýva členské štáty, aby sa prioritne zameriavali na vyšetrovanie a likvidáciu sietí nadnárodnej represie vrátane zástupných aktérov a prepojení na organizovanú trestnú činnosť prostredníctvom posilnenej koordinácie medzi bezpečnostnými, justičnými a finančnými orgánmi;

Zaistenie pozície svetového lídra pre Európsku úniu v boji proti nadnárodnej represii

71. žiada Komisiu a ESVČ, aby systematicky začleňovali boj proti nadnárodnej represii do vonkajšej činnosti EÚ vrátane politických dialógov a dialógov o ľudských právach, spolupráce s tretími krajinami a kandidátskymi krajinami a verejnej diplomacie a aby verejne vyjadrovali obavy; vyzýva Komisiu a ESVČ, aby do medzinárodných dohôd a rámcov spolupráce zahrnuli podmienky zabraňujúce zneužívaniu mnohostranných a dvojstranných dohôd o spolupráci v trestných veciach na nadnárodnú represiu vrátane možnosti pozastavenia;

72. vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby v dvojstranných vzťahoch so štátmi uplatňujúcimi represie upozorňovali na prípady nadnárodnej represie vrátane nátlaku prostredníctvom zástupných aktérov a represie voči rodinným príslušníkom a aby požadovali ukončenie takýchto praktík;

73. vyzýva Komisiu a ESVČ, aby posilnili strategickú komunikáciu o nadnárodnej represii, výslovne ju uznali za globálnu hrozbu, dôrazne odsúdili páchateľov a signalizovali podporu EÚ jednotlivcom, na ktorých je zameraná;

74. vyzýva ESVČ, aby nadnárodnú represiu výslovne zahrnula do mandátu osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva a aby zabezpečila, že sa ňou budú zaoberať správy EÚ o ľudských právach;

75. vyzýva Komisiu a ESVČ, aby pri príprave dohôd o financovaní, spolupráci a partnerstve s tretími krajinami systematicky zohľadňovali riziká nadnárodnej represie;

76. vyzýva Komisiu, aby zahrnula nadnárodnú represiu ako kategóriu do svojich správ o právnom štáte a správ o rozšírení;

77. vyzýva Komisiu, aby stanovila nadnárodnú represiu za prioritu pri

vykonávaní Európskeho štítu na podporu demokracie, najmä pre Európske centrum pre odolnosť demokracie;

78. vyzýva budúce predsedníctva Rady, aby v programe EÚ zaradili nadnárodnú represiu medzi priority, uľahčili výmenu najlepších postupov medzi členskými štátmi a pracovali na oznámení Rady, v ktorom sa stanoví jednotný prístup EÚ k boju proti nadnárodnej represii;

79. víta vyhlásenie lídrov G7 o nadnárodnej represii a vyzýva Radu a Komisiu, aby ďalej posilňovali koordináciu na úrovni G7, Rady Európy, Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe a OSN, a to aj prostredníctvom trvalej angažovanosti v Rade OSN pre ľudské práva a podpory činnosti Úradu vysokého komisára OSN pre ľudské práva; okrem toho žiada, aby sa zohľadňovali systematické praktiky štátov páchajúcich nadnárodnú represiu pri hodnotení ich zapojenia do činnosti medzivládnych orgánov a iniciatív v rámci nich;

80. vyzýva členské štáty, aby sa zasadzovali za dohovor Rady Európy o nadnárodnej represii;

81. je pevne presvedčený, že EÚ by mala úzko koordinovať svoju činnosť s podobne zmýšľajúcimi partnermi, a to aj prostredníctvom výmeny najlepších postupov v oblasti právnych predpisov, ochrany obetí, pripisovania zodpovednosti a sankcií voči sieťam zástupných aktérov;

°

° °

82. poveruje svoju predsedníčku, aby postúpila toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a vládam a parlamentom členských štátov.